

ULTIMUM
CHRISTIANÆ PIETATIS
OFFICIUM
Nobiliss. Magnifico, Amplissimoq; Viro
JOHANNI HOFMANNO
AB HOFMANSWALDAW,
Sac. Cæs. Maj. Consiliario, & in Camera
per Ultramq; Silesiam Regiâ Secretario
meritisimo,
VRATISLAV. IV. KAL. APRIL. A. C. CL^o I^oC LII.
Ipsa Die Parasceves denato,
AD VII. EID. APRIL. DOMINICA IN ALBIS
DICTA, CHRISTIANO ET NOBILI RITU
HUMATO,
PERENNIS MEMORIÆ CAUSA,
AVO, PATRONO, FAUTORI, ET AMICO,
DEBITO MORE ET HONORE
PRÆSTITUM.
A Nepote, Amicis, & Clientibus.

Ibidem exprimebat Baumannianis typis Gottfridus Gründer.

In Exsequiale diem
Nobilis. Magnifici. Strenui. Amplissimig. Viri,
Dn. JOHANNIS Hofman ab Hofmanswaldaw /
a. d. IV. Cal. Aprilis, Anni Christiani clc Icc LII.

&c. &c. &c.
pietissimâ placidissimâ morte rebus humanis
evocati;

quæ dies exsequialis erat
Dominica Quasi modò geniti; veteribus etiam
Dominica in Albis dicta.

Res anni fluxere quater, quod condidit
urnâ
Magnum, quæ dicta est Lux Do-
mini Alba, ROSAM.
Lux eadem, tandem exhausti langvore senecto
Membra HOFMANNIADÆ nos dare cernit humo.
Candor ab ambobus, mentes sociarat amore,
Jessidae qualis Sauliadæq; fuit.
Jam dudum pariles virtute & honoribus ambos,
Nunc tempus pariles exsequiale facit.
Summa HOFMANNIADÆ pietas amplexa JEHOVAM
Pectore sincero; Summa ROSÆ pietas.
Munere dum claro funguntur uterq; , probarunt
Cum vigili cunctis sedulitate fidem.
Officii quamvis sublimi in culmine, fastum
Damnavere sacrum mentis, uterq; Virûm.

Quies

Quies sapiens pectus, quies lingua diserta politur,
Noverat HIC Musas, noverat ILLE, bonas.
Musas, quæ cupient venturis dicere saclis,
Cantari æternum qui meruere, VIROS.
Ambo mæstori favere, ambo ipse colebam
Vivos, ereptos, lugeo triste, mihi.
Quid multis? meritò liceat nunc dicere: Quæ lux
ALBA aliis fuerat, BIS mihi facta NIGRA est.
Diuturnam nunc-BEATI erga me fidem
& benevolentiam expertus,
merito lubensq;
quantumlibet lugens, faciebam

M. ELIAS MAJOR P. L. C.
Gymnasi Vratislav. Elisabetani
Rector & Professor, cæterarumq;
ibidem Scholarum Inspector.

Lugere Patrem, Conjugemq; lugere
Fidum tot annos, nobilemq; Patronum
Doctæ Thaliæ, falce Mortis erectum
Amplexibus sinceri Amoris & Cultus;
Res est gravis, Planctuq; digna Threnorum;
Quos Corde fundat indolente, Musarum
Præsens choro Præses, Fidesq; Germana.

Fundunt, merisq; Lacrimis parentatum
Eunt Patrono, Conjugi, Patri, HOFMANNO:
Quem culta Virtus, Ingeniq; vivacis
Vis cæles, udam humum tenere, maturè

A 2

Vetans,

Vetans, canendis destinaverat Factis:
Seu Jura Pacis asserenda pro Regno,
Seu dimicando vindicanda per Pugnas.
Tacere si velit Glaci celebrati,
Nostriq; quondam heu! culta Musa Svidnicl;
Vienna sat laudata Testis exurgat,
Et Teutonum quot jactitat sacras Tellus
Sedes Apollini, quot & Britannorum,
Quot Galliae Solum, & feracis OEnotri:
Quibus universis comprobavit, ad Culmen
Honoris ampli se Virtute scansurum:
Sibi credito cum Dux præire BURGHAUSO
Jussus, poliret Principem Juventutis.
Castella præfortis recepta Jaurini
Duce SCHWARZBURGO, vim premente Turcarum,
Videre, quid valere Pallas armata,
Quid Marte potuerit expedire, defensor
Patriæ Salutis. Nec domesticis Belli
Malis, fidelem consulentium Curam
Subtraxit unquam, Muneris memor sumti.
Hinc & Viri fidem, Verenda Majestas
Tot CÆSARUM, remunerata præclaro est
Insigniumq; Munerumq; Magmento.
Secreta Cameræ Slesiam gubernantis.
Concredidit, Suffragiis Megistanum
Denominato: plurimisq; laudatæ
Peritiq; & Fortitudinis raræ
Meritis, mage Optimis, magisq; honoratum,
Honore

Honore Consiliarii coronari,
Voluitq; Consis Nomen istud adscribi.
Quid Is, per omne Tempus integræ Vitæ,
Per tot Gradus Honoris incluti Scandens?
Pietatis Exemplar, Decusq; Phœbejum,
Delecta Cœli Cura, Seculi Lumen,
Spirans Imago Laudis, atq; Virtutum,
Clarens Honos, Amorq; Gentis humanæ.
Felix Amor! cui Toris amaverunt
Tres jungier, Charites velut Poëtarum:
Referens, puta, Aglaien NAGELIAS suavem,
Scitam Thaliam HOGELIAS verecundans,
Amabilem Euphrosynen superstes ARZATJAS.
Et his Fidem servavit usq;, servatam
Exosculatus, prædicare se faustum
Habuit: quod hâc in Amoris intimi Trigâ
Peccârit haud quicquam, favore jungendâ;
Sed Vota sensit, Spesq; dirigi Cœlo.
Quæ post tot ævi Fata; quæ Vices servant
Ubiq; ceu Centro suo repercutsa,
In FILIO superante, Terminum dudum
Posuere: qualem providens Pater Rerum,
Et Arbitr Vitæ sub Axe designat.
Huic Se, Suosq; credidit, Fide plenus,
Et Spe, labante nec sub asperis Rerum,
Nec ubi secundis flavit Aura quid Ventis.
Onerum premente Mole sic fatigatus,
Morbisq; pressus, par ut Offici Curis

Rude

Haud amplius valeret esse, donatus
Rude est honorà: *Gratiâq; Magnatum*,
Habuit Senex gaudere plurimùm, donec
Superstes Orbi, sumeret Polo Vires.
Nam Viribus, Marcore ab Ossium lento
Confectus, excidens; *Amore Supremi*
Cor recreari Numinis, Beatorum,
Consortio jungi beatus optavit;
Preci unicè solitus vacare, Matutæ
Candente ab Ortu, Phosphorum usq; ad occasum:
Quà pro *Domîs, Urbisq; Breslidòs, cunctæ*
Pro *Patriæ, & Cætus Salute Christjani,*
Devota Vota quotdiebus effudit.

Tandem petitus rheumatis gravi Affluxu,
Vim sustinere non potens, Deo promptus
Ut Spiritum; sic Corpus exhibit Terræ;
Servanda, donec aura vividæ Mensis
Habitacula prisca revifat, opprimat Mortem.
Ut ut ergò Res gravis sit, his celebratum.
A Dotibus *Virum* dolere, surreptum
Patriæ gementi, nobilemq; *Patronum*
Doctæ Thaliae: ut Res gravis sit, optatum
Lugere Patrem *Conjugemq; lugere*
Fidum tot Annos: attamen levet *Luctum*
Pietatis illa, nobilisq; *Virtutis*,
Et Honoris ampli *Fama*, nesciens condi
Tenebris Rogi, mansura perpetim Cœlo.
Luctum levet, *Felicitas* *Tori* primi,

Cui cælitùs datum , haætenuusq; servatum
Pignus ; diuq; [quod precante Budorgis
Animo Sibi vovet erudita !] servandum :
Per quod Paren's , post Lustra quindecim Vit
Defunctus , in Sese Altero Superstes fit .

*Ocſervantie, Honoris, Solatii, &
boni Ominis ergo
ſcrib.*

M. VALENT, KLEINWECHTERUS
Gymnas. Uratislav. Magdalena*ei*
Rector & Professor.

*S*ol quidem condit caput ingruente
Nocte, sub terras remeans opacas:
Sed redux Orbem radiante vultu
Manere revisit.

Talis Hoffmannus penetravit Umbras
Mole prolixii Senii solutus:
Nec tamen totus cadit. Ecce fulget

Luce recenti.

Fulget in Cœli melioris Aulâ,
Fulget in sacris Adytis Monetæ,
Quæ Viri laudes memoritabellâ

*Nempe Letheis prohibet tenebris
Musa Doctrinæ latitare lumen,
Et Fidem Mundi Dominis probatum.*

Quin

*Quin & in Nato supereſt renatus,
Qui facem plenam Decoris paterni
Exerit pridem, Procerum verendā*

Clarus Abollā.

*O vices pulcras! Pater in choreā
Cælicā ſplendet nova lux Olympi,
Filius Breslæ micat inter Aſtra*

Lux nova Terræ.

*Luceat plures, precor, hic per annos,
Nec prius Cæli ſubeat Lares, quam
Patris Aetatem decies replerit*

Plenus Honorum.

*Observantiae & Condolentiae
teſtandæ gratiā profundebat*

M. JOHAN. FECHNERUS.

*N*everat octavum Lachesis mitissima lustrum
HOFMANNO, Magno, vel sine teste, Viro;
Ex quo Sceptrigeri Suboles Jovis atq; Themistos
Bina Panomphæum fertur adiſſe Patrem:
Sancta Dice, florensq; Dices Germana, beatas
Quæ ſerv are poli creditur usq; foreſ,
Cumq; Silesiacis tot oriri commoda terris
Semone ex tanto quisq; negare neget;
Hinc calidis à Patre ſimul petiſſe tonante
Suppliciis, faxit quò rata Vota Pater.
Scilicet ut (vitâ functus quod porrigit ore
Naulum) huic HOFMANNO non ſit opus Danace,

Ac

*Ac ſoror Eunomie, ſolii quæ perpes aviti
Cultrix, penè novas ſternuere aua preces,
Ni Pater ægiochus, calidos infringere motūs
Mox memor, hæc iſpis mutua dicta daret.
O Suboles, quò Fata vocas? aut quid petis? exlex
Mortali ut natus ſangvine fas habeat?
At cui tanta fuit Superūm permitta potestas?
Cum rigido mea viſ ſit minor iſpa Colo.
Quin iſthoc niſi Natorum à ſtemmate Natos
Irruptā usq; dehinc ſufficiam ſerie.
Qui fidas Patriæ norint impendere curas,
Inclutaq; Imperii frena tenere dati.
Nec prius ex ſangves lutei mortale relinquunt,
Parcarum juſu Corporis exuvium,
Quam Patriæ rurſum Suboles pomœria terræ
Auxilio pariter Consilioq; juvet.
Dixerat: idq; ratum Stygii per flumina Fratris
Annuit, ac nutu cœlica regna movet.
Quo factō, explevit Pater hinc tot & altera luſtra,
Quam vitæ extreſum clauſit in orbe diem.
Aſt commune bonum maturo Filius ævo,
Et Virtute pari & dextetitate juvat.
Haud minor ergo tuo, Proles Hofmannia, Patre,
Eſto tot eximiis maſte ſubindē bonis.
Et Pariter Pyliæ tot adimple luſtra ſenectæ,
(At, minus adſliſto Corpore ſoſpes age)
Sub nive Tithoni donec tuearis, adæq;
Hanc Subolem patriæ ritè præſeſe rei,*

B

In

In Patriæ quam nunc sustollis commoda : magnum:
Instar ut ad Patris surgat, & Instar Avi.

Ita de Magnifici Parentis
Obitu oportet
Elio dignatione Senatoria
non minus conspicuo,
Et Nepoti item
futuro,
ob Indolis Minarumq; præstantiam,
Virtutum Avitarum paternarumq;
Æmulo, oꝝ oꝝ, felicissimo
vovet

JOHANNES GEBHARDUS
Gymn. Vrat. Elif. C. P.

Æsarea in Camera secreta Curio curæ,
Præclarè meriti cana nitela Senis:
HOFFMANNUS Sophiæ commendatisimus, almâ
Qui factus Charitum, Pieridumq; manu;
Post exantatos, Senio vidente, labores
In CHRISTO cupiit, cum Simeone, mori.
Omnibus exemptum curis, magna Hebdomodas illa,
Tam Magnum magnâ, vedit, in Urbe, Virum
In cruce, cum CHRISTO, mortem qui passus, ocellos
Clausit, & in vita desuit esse super.
Tertia cum nitidos Aurorareduceret ortus,
Sed veluti CHRISTUS morte revixit ovans;
Sic Capitis membro tandem remeare licebit
In vitam, veniet quando suprema dies;

Vivida

Vivida sollicitæ sint hæc solatia Menti:
Cordolium viduæ, sunt mea vota, levent
Nata propagandæ laudi, Patre digna Propages,
Curia quam celebris, quam Schola terna colit;
Deponat ductos imo de pectore lesjus,
Vivat COMMUNI, Pieriæq; Rei.
Et Pater & Conjuræ CHRISTI Virtute resurget;
Quamvis sit Leti nunc cinefactus acu.
Dùm vixit, didicit moriendo vivere CHRISTO:
Ars non est major, quâm benè posse mori.

*

Quam
candidam memorie Aram,
PIIS MANIBUS
HOFMANNIANIS;

ET
consolatoriam Elegiæ Honorificentiam,
MOESTIS PECTORIBUS,
devovere ac ponere
ut debuit; itâ voluit

WOLGANGUS STIRIUS.

Si sinit officium Pietatis stiere Beatos,
Quos optata diu sustulit atra dies:
Exequias veniunt, Themis, atro indutaq; Pallas
Syrmate, cumq; novem Pieris in Charites:
Cæsar & Augustus, Cameræq; nitentior Ordo,
Cumq; bonis docti, plebs & amata tibi.

B 2

Ni

*Ni truculenta tuo lusisset stamine Clotho,
Et tibi productis visa nocere moris.
Te torsit variis Morbona doloribus atrox,
Virus, & ante tuum, flebile funus eras.
Infelix vixti cruciatibus usq; superstes,
Ac flesi summum non properare Diem...
Nam satis est factum votis precibusq; trecentis,
Dum te nunc solvit mors pia mille malis.
Victor in Ætherealatus nunc sede receptus,
Angelicos inter ludis ovasq; Chorus.
Seni venerabili, Desideratis-
simoq; Pro-patri suo
L. M. Q. Pos.*

ADAM CASPAR ab ARTZATT.

*Wahr ist / vnd mehr denn wahr / die Grundfest ist
gesunken /
Die vnser Haus gestürzt / vnd vnsern Namen hält:
Das Licht / so doch zuvor der Tugend helle Funken
Weit vmb sich her geführt / muß lassen diese Welt.*

Johann Christian Hofmann /
von Hofmannswaldau.

*Ghe Geister müssen Leben/
G Wissen nichts von Sterbens Zeit:
Ob sie zwar der Erden geben
Ihrer Leiber Nichtigkeit/*

Dringen

Dringen doch die edlen Sinneit
Durch der blauen Wolken Schein/
Da sie sicher wohnen können/
Da sie Göttern ähnlich seyn.
Hans Ernst von Pein.

*W Oldem vnd mehr als wol / der bey der Tugend steht:
W Wenigleich der grosse Bau der Welt zu grunde geht.
Kan doch kein Donnerstraal in seine Zelten brechen/
Kein Schwefelvoller Blitz sein Lob vnd Ehre schwächen.*

Johann George von Fürst.

*H Elden, Gemüter verachten die Erden/
H Jagen beständiger Ewigkeit nach:
Wenn sie dem Kercker des Leibes entwerden
Schwingen sie sich zu dem himmlischen Dach:
Laben die Seele mit Englischen speisen/
Lassen die Nach welt die Tugenden preisen.*

George Rudolff von Fürst.

*W Us ist von nothen nun / Herr Hofmann Euch zu
flagen?
Den Zweck / so oft das Glück den Helden will versagen/
Hat eure Tapferkeit mit Ruhm davon gebracht:
Der Name blüht numehr / bricht auf mit voller Nacht.*

Johann Burckhard.

Gleich

Gleich in derselben Zeit / als vnsren Sünden-Büsser
Den wahren Söhnungs Rath / vnd grossen Himm-
mel-Schlüsse

Die Kirche seine Braut / mit übergrosser Pein
Beslagt/dass er am Kreuz must ausschenket seyn:
Da starb nicht sonder Leid / ob gleich von vielen Jahren
Herr Hofmann/dessen Treu die Stadt vñ Land erfahren:
Ein Herr/ der jederzeit die Eugenden geliebt:
Drumb billich sich vmb ihn die ganze Stadt betrübt/
Und klagt den frühen Tod. (Wen gräue Häupter sterben
So dräuet Gott gewiss/ die Länder zu verterben)
Doch lebt die Seel/ der Leib wird wieder auferstehn/
Des grossen Mannes Lob wird nimmer untergehn.
Pflichtschuldigst auffgesetzt
von

Valentini Seidelin
von der Delf.

Imitatio ad Oden 3. lib. 4. Horatii.

Cui tu, Parca, pio semel
Vitai placidae stamina ruperis,
Illum non dolor amplius
Distorquet febrium, nec podagræ lues
Nodis contrahit anxium;
Non lentæ hunc quatunt sollicitudines:
Non fortuna volebilis
Vexat præcipitis turbine circini
Perpessum varias cruces:
Sed, quæ marmoreos Pax habitat polos,
Cœlo-

Cœlorumq; quies mera hunc
Obsignat gremio prorsus amabili,
Illic Angelici chori
Dignantur bibulis excipere auribus
Defunctorum animas, melos,
Quod Sacrae Triadis Nominibus ferunt
O HOFMANNIADE, his potes
Qui jam deliciis perfruier polo:
Qui sanctam faciem Patris
Inspexisse potes, quando liber, DEI;
Et nunc muneric hoc tui est
Mirari penitus Theosophas opes
Adscriptus superis Quiris,
Quod Phœbo rutilus clarius, hoc DEI est.
Etiam atq; etiam venerabilis suo Domino
Pro Patri, & Baptismatis testis facieb.
JOHANNES DANIEL MAJOR.

SIc etiam Tu quoq; transactæ
Fesus vitæ, satur ætatis,
Bene tranquillæ lumina claudis,
HOFMANNIADE; non aliter, quam
Teneras solitant, vere ineunte,
Solis radii, Zephyriq; nives
Ire solutum? Te naturæ
Vixisse satis, quisq; fatetur,
Qui bis septem lustra, hiemesq;
Videris octo: Patriæ vero
Vixisse satis. Te, nemo putat.

Quod

Quod enim vixti, divine Senex,
Vixti summis clarus & imis,
Vixti summis carus & imis,
Vixti meritis in utrosq; bonus.

Tu a fata tamen poterit Bresla
Aliquantisper tolerabilius
Ferre videri, cum tua Proles,
Illud Patriæ nobile Fulcrum,
Virtute tibi Doctrinâq;,
Reliquisq; animi satis eximiis,
Usq; adeo sit donis similis,
Ut non possint, nec apes apibus,
Ova nec ovis gemina esse magis.

MARTINUS HANNKE.

Principibus placuisse Viris non ultima laus est:
Gloria sed major, posse placere DEO.
Principibus magnis multi placuisse laborant:
Pauci placatum semper habere DEUM.
Tu nec Cesareum sprevisti, HOFMANNE, favorem,
Nec tamen hoc uno spes tua nixa fuit.
Maxima cura Polo sensus desixerat omnes,
Inq; DEO requies spesq; salutis erat.
Fabula nunc Vita postquam miseranda peracta est,
Te late applausu mundu[m] uterq; beat.
Inter & Heroës prisca super astra receptus
Despicis humanas fortiter inde vices.
Est Tibi terra levis: tumulus qui contegit ossa,
Perpetua lauru cingitur atq; viret.
Et struit aeternum calamus Tibi Mausoleum,
Famaq; tot meritis digna, per alta volat.

THEODORUS JACOBI.